

گزارش یک می، روز جهانی کارگر، از آنکارا/ترکیه

اوضاع کنونی ترکیه با روی کار آمدن دولت ارتجاعی "رجب طیب اردوغان" رئیس جمهور فعلی ترکیه و سیاست های در پیش گرفته ی این دولت متحجر، در سیری نزولی به لحاظ آزادی در حیطه های مختلف قرار گرفته و طبیعتا موجب اعمال فشاری مضاعف گشته است. سرکوب بر وجوه مختلف فعالیت های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و.. سایه گسترانده و تیرگی در حال بار بستن است.

اوضاع اقتصادی ترکیه چندی است که رو به سوی بحران نهاده و نتایجی مانند بیکاری، کاهش دستمزدها، ناامنی محیط های کار(به خصوص برای زنان) و عواقب مستقیم و غیر مستقیم بی شماری را منجر شده است. خبرهای پی در پی از انواع خشونت(قتل، ضرب و شتم و...) رو به فزونی نهاده و حکایت از فشار، خفقان و سرکوب ناشی از حکومت پوسیده ی اسلامی دارد.

علی رغم تمامی این فشارها و سرکوب ها، در روز یک می امسال، بیش از هزاران نفر در آنکارا، از اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری تا احزاب و گروههای مختلف سیاسی و... به خیابان ها آمدند و روز بزم/رزم کارگر را فریاد زدند.

اما در میان این همه، چیزی که شایان ذکر است، حضور گسترده ی زنان بود که شامل گروههای مختلف فعال در حیطه ی زنان با پرچم ها و شعارهای خود، زنان در صف اول احزاب مختلف شرکت کننده تا زنان عادی و.. می شد.

برخی از گروه های زنان شرکت کننده، در حمایت از زنان قربانی خشونت های برخاسته از حاکمیت و فرهنگ پوسیده ی دین و خشونت های روزافزون جهان متناقض سرمایه داری، عکس زنانی مانند ریحانه جباری، اوزگه جان اصلان(دختری که چندی پیش در ترکیه مورد تجاوز قرار گرفته، کشته و سوزانده شد)، آرین میرکان(فرمانده ی زن در جنگ کوبانی علیه داعش) و چند تن دیگر را به صورتی نمادین با خود حمل می کردند.

در میان شرکت کنندگان در مراسم یک می، گروه های از اقلیت های جنسی نیز با پرچم های خود حضور داشتند.

در روز یک می، برخی گروهها یا افراد به صورت مجزا به اجرای نمایش های خیابانی، پوشیدن لباس های نمادین، موسیقی های مختلف مربوط به روز کارگر پرداختند.

همچنین سرودهایی به زبان های کوردی و ترکی از جمله بیر مائیز و.. در میدان "سهیه" به عنوان حسن ختام از بلندگوها پخش شد.

حضور تمامی این پرچم ها و گروهها از زن-مرد، از گروههای مختلف سنی، از ملیت ها و قومیت های مختلف، نشانگر مفهوم گسترده ی کار و نقش تعیین کننده ی کارگران است که بدون آن چرخ جوامع از حرکت باز خواهد ایستاد؛ و باز نشانگر آن است که علی رغم تمامی سرکوب ها و فشارهای وارده از سمت حاکمیت و تلاش ها برای خدشه دار کردن چهره ی نجات بخش انقلاب، همچنان امید در دل تمامی آنان که تحت ستم و استثمار جوامع طبقاتی به سر می برند، زنده مانده و می تپد؛ اتحاد مفهومی تهدید کننده و ویرانگر است برای آنان که سود زنجیرها را در جیب های بی انتهای خود می ریزند.

با سپاس، آیدا پایدار.

اول ماه می ۲۰۱۵

